

Krisztus Király 2013.

Bevezetés

Ma, az egyházi év utolsó vasárnapján Krisztus Király előtt hódolunk. A huszadik század elején, amikor a nemzetek kezdtek elpártolni Krisztustól, amikor a népek kezdték el kiáltani a Krisztus-korabeli zsidóság szavaival: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék rajtunk. Nem akarjuk, hogy a názáreti ács fia legyen a mi királyunk és vezérünk. XI. Pius pápa rendelte el 1925-ben, hogy az egész katolikus világegyházban legyen kiemelt ünnepe Krisztus Királynak. A II. Vatikáni Zsinat rendelkezése szerint, az egyházi év utolsó vasárnapján.

Kirié litánia

Jézus Krisztus! Te vagy az Igazság és Igazságosság királya. Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus! Te vagy az irgalom és jóság királya! Krisztus, kegyelmezz!

Jézus Krisztus! Te vagy a Szeretet és Békesség királya! Uram, irgalmazz!

Evangélium után

„Názáreti Jézus a Zsidók Királya.”

Annak idején, a helytartó katonái csúfot űztek belőle, s "bíbor-színű köntöst adtak rá. Tövisből koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálat adtak. Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: Üdvöz légy, zsidók királya!"

S maga a helytartó is, gúnynak szánt feliratként helyeztette a keresztfára, több nyelven is, hogy a "Názáreti Jézus, a zsidók királya".

Ki gondolta volna, hogy a gúnynak szánt felirat, kitörölhetetlenül belevésődik az emberiség történelmébe. Ki merte volna megjövendölni, hogy a kereszt trónusa szilárdabbnak bizonyul minden földi hatalomnál? Vajon reménykedtek-e ilyen győzelemben annak a Jézusnak követői, aki másokat megmentett, de magát nem tudta megmenteni?

S vajon nem leszünk-e nevetőségessé mi is, a harmadik évezred küszöbét átlépett keresztények, akik a szelíd és alázatos szívű Mesterünket, mint a világmindenség királyát ünnepeljük, hiszen a szentlecke szavaival: "Minden általa és érte teremtetett".

„Az Isten is felmagasztalta őt, olvassuk a Filippiekhez írt levélben, és olyan nevet, adott neki, amely minden név felett való, hogy a Jézus nevére hajoljon meg minden térd, a mennyben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv hirdesse, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Atyaisten dicsőségére.”

Vajon Krisztus királysága, ezek ellenére, mégis nem hasonlít-e ahhoz az árnyékhatalomhoz, amelyet csak a fény és a dísz kedvéért őrizgetnek néhány országban?

Látjuk, hogy a megnevezhetetlen hatalom, a Szentatya felemelt szavai ellenére is, mint gyilkoltatja, és űzi el a keresztényeket Közélelet-kelet országaiból.

Ezek a kérdések néznek, a szemünkbe Krisztus Király ünnepén.

Nem lenne őszinte az ünneplésünk, ha ezekre a kérdésekre nem keresnénk, és nem találnánk választ. De vajon ki válaszol nekünk?

Nézzünk csak körül a kereszt tövében! Kiket látunk ott, kik hangoskodtak a legbátrabban? Jézus ellenségei! Tőlük azonban hiába kérünk választ kérdéseinkre. A gyűlöletnek soha sincs igaza!

Ott állnak Jézus hűséges követői: Mária, Jézus anyja, Magdolna, Szent János és még néhányan. A fájdalom lezárja ajkukat.

Hát nincs senki, aki válaszolni merne, vagy tudna kérdésünkre?

De igen, akad valaki! Ki ez a hős, ki ez a bátor, ki ez a nagyszerű ember? Talán Péter apostol, aki így és itt akarja jóvátenni szégyenletes tagadását? Ha valakinek, hát neki igazán itt kellene lennie! Hiszen Jézus reá bízta egyházát. Ám nincs ő sehol! Ki tudja, merre bujkál?

Hol vannak az apostolok, a tanítványok, akik szemtanúi voltak Jézus nagyszerű tetteinek? Bizony, János apostol kivételével, ők is mind eltűntek!

Egy valaki azonban itt van, igaz, nem önként, hanem kényszerűségből. Egy gonosztevő s bűnöző: a jobb lator. Abban a rettenetes órában, amikor ellenségei diadalmaskodnak, tanítványai hitüket veszítik, megszólal, a bűnösségét beismerő, s megvalló és megváltozó gonosztevő. Aból a néhány szóból, amit Jézus a kereszten mondott, Jézusnak abból a nemes magatartásából, amelyet pokoli kínjai közepette tanúsított, megszületik a hit, s fölismeri Jézusban a Messiást, és győztest lát a legyőzöttben.

Olyan hitvallással fordul Jézus felé, amellyel a körülöttük kiabáló, gúnyolódó emberek megtagadnak tőle. Nyomorúságos életének a végén,

gyötrelmes szenvedéseiben, amikor az igazság fénye világít szívébe, reményteli kéréssel fordul Jézushoz: "Emlékezzél meg rólam, amikor országodba érkezel!"

S a haldokló Király, aki a kereszten teljesen tehetetlennek látszik, olyant tesz, amit a földön egyetlen király sem tud megtenni. A halál közelében örökéletet, létének beteljesedését ígéri annak, akinek élete itt a kereszten szégyenletes halállal fejeződik be. "Még ma velem leszel a paradicsomban!"

Mily csodálatos Isten irgalma! A halál kapujában is alkalmat ad a megtérésre.

Oh, bárcsak minden emberhez, honfitársunkhoz eljutna ez a krisztusi örömhír, és Krisztushoz térnének, aki az emberi szívekben építi az ő országát, a szeretet és béke országát. Tevékeny közreműködésünkkel tegyük számára lehetővé, hogy minél hatásosabban építhesse az emberi szívekben, hazánkban is, az országát, a szeretet civilizációját.

Krisztus az a király, akit meg-rugdaltak, keresztre szögezték, egykor és egyre, ma is, világszerte e világban. Ő nem száll le szent keresztjéről, Ő ott hal meg értünk ég és föld között lebegve, mert a keresztáldozat a világ végéig tart. Ő király, nem a keresztje dacára, hanem épp általa: a "sokakért", minden alattvalójáért ki-ontott vére árán. Általa békültünk ki, és békülünk ki mi is Istennel, s a testvéreinkkel, általa lettünk és leszünk mi is szabaddá, jutottunk és jutunk mi is az Ő országába.

Amen.

F. F.